

SATU RÄMÖ
**UNELMA-
HOMMISSA**

HANNE VALTARI

TEE
ITSELLESI

TYÖ

siitä
mistä
pidät

UNELMA-
HOMMISSA

TEE ITSELLESI TYÖ
SIITÄ MISTÄ PIDÄT

SATU RÄMÖ

HANNE VALTARI

Werner Söderström osakeyhtiö
Helsinki

WSOY:n kirjallisuussäätiö ja Suomen tietokirjailijat ry
ovat tukeneet tämän unelmahomman tekemistä. Kiitos!

© Satu Rämö, Hanne Valtari ja WSOY, 2017

ISBN 978-951-0-41935-9

Graafinen suunnittelu Satu Kontinen

Painettu EU:ssa

ESIPUHE

Prrrrrr!

Herätyskello maanantaiaamuna. Mahtavaa. Ihanaa päästä taas töihin!

Työviikon ei ole pakko alkaa torkuttamalla.

Kun yhdistää intohimon ja ansainnan, töihin lähtö ei tunnu pinnistelyltä vaan seikkailulta, jonka toivoisi jo alkavan.

Työstään voi tehdä itsensä näköisen. Työtä voi tehdä silloin kun itselle sopii ja siellä, missä itselle parhaiten sopii. Harrastuksesta voi muokata itselleen kannattavan työn. Työkseen voi tehdä jopa asioita, joista olisi vapaa-aikanaan valmis maksamaan.

Tässä kirjassa me kaksi elämäntapayrittäjää kerromme, miten loikka unelmien töihin tehdään. Käytännönläheisten vinkkien lisäksi puhumme avoimesti työuriamme hyvistä hetkistä, mutta myös niistä paniikin täyttämistä päivistä, jolloin mikään ei mene putkeen.

Maailma on täynnä uraoppaita ja menestyskäsikirjoja, jotka ohjaavat rikastumaan nopeasti ja tekemään mahdollisimman vähän työtä. Ne eivät ole meitä ja meidän kaltaisiamme varten. Tim Ferrissin menestysopas *The 4-Hour Workweek* on hyvä kirja, mutta ei sovi meille. Emme me halua nelituntista työviikkoa. Dale Carnegien 1930-luvun klassikko *Miten saan ystäviä, menestystä ja vaikutusvaltaa* on hauska, mutta meitä ei kiinnosta perinteinen valta tai esimiesasema.

Me haluamme paljon enemmän. Me haluamme, että töissä on mukavaa. Haluamme tehdä unelmahommia hyvässä porukassa, ja siksi maailma tarvitsee vielä yhden urakirjan. Sen, joka nyt on kädessäsi.

Me emme halunneet tehdä teosta, jossa vilisee ylipositiivisia superlatiiveja ja jonka ohjeita noudattamalla pääset ryysyistä rikkauksiin kolmessakymmenessä päivässä. Ei sellainen ole totta, emmekä me halunneet huijata. Menestyvää bisnestä ei rakenneta kuukaudessa eikä unelmahommiin hypätä hetkessä.

Jokaisella yrityksellä kokoon katsomatta on alun jälkeen edessään kuolemanlaakso. Se on vaikea aika, jolloin rahaa on vähän ja asiakkaita pitäisi silti repiä lisää. Menestyvä yritystoiminta onkin kuten mikä tahansa toiminta: se rakennetaan sinnikkyydellä. Asia pitää toistaa kymmentuhatta kertaa ennen kuin sen hallitsee hyvin.

Päätä tänään, että haluat työn, jonka tekemisestä voisit vaikka maksaa. Siitä se lähtee! Työskentele sen jälkeen päämääräsi eteen, ja unelmatyö voi olla sinun – ehkä jo ensi vuonna tai sitä seuraavana. Tärkeintä on tehdä päätös ja aloittaa matka.

Kiitos haastatteluista kaikille unelmahommia tekeville eri alojen huippuammattilaisille. Teidän esimerkinne kannustaa kaikkia niitä, jotka vielä empivät, ja myös niitä, jotka ovat jo uskaltaneet.

Toivotamme mitä parhaimpia hetkiä unelmahommien parissa – ja nauttikaa maanantaiaamuista!

Tammikuussa 2017

Satu Rämö ja Hanne Valtari

HANNE VALTARI on ammattibloggaaja, toimittaja ja tuottaja. Käyntikortissa lukee tittelin kohdalla tarinankertoja, ja pääasiallisen elantonsa Valtari tienaa **Lähiömutsi**-blogillaan. Valtari elelee perheineen Helsingissä. Hän ei ole koskaan tehnyt yritykselleen liiketoimintasuunnitelmaa. Lähiömutsi löytyy osoitteesta www.mutsiavautuu.com

SATU RÄMÖ on toimittaja, designkaupan pitäjä, matkailuyrittäjä ja ammattibloggaaja. Hän on kirjoittanut useita kirjoja, muun muassa Vuoden matkakirjana palkitun **Islantilainen voittaa aina** (2015) sekä Katja Lahden kanssa kirjat **Vuoden Mutsi 1** ja **Vuoden Mutsi 2**. Rämö asuu perheineen Islannissa ja pitää suunnittelutyökaluista ja lyhyistä liiketoimintasuunnitelmista. www.salamatkustaja.com

SISÄLLYS

1 LÖYDÄ OMA UNELMATYÖSI

TEE SITÄ MISTÄ

TYKKÄÄT – MYÖS TYÖKSESI | SATU | 15

Hauska projekti, mutta saako siitä rahaa? - Saat aikaa harrastukselle,

kun teet siitä työn - Toteuta omaa unelmaasi

Sadun matka unelmahommiin 30

VIRITÄ MIELI KOHTI UNELMATYÖTÄ | HANNE | 33

Omaan onnellisuuteen voi vaikuttaa -

Maaretta Tukiainen: Miten unelmatyönsä löytää?

LUKIHÄIRIÖISESTÄ

AMMATTIKIRJOITAJA | HANNE | 47

Perhosvaikutuksia uran alussa - Journalistista tarinankertoja

PÄTKÄTYÖLÄISESTÄ

ONNELLINEN YRITTÄJÄ | HANNE | 55

Työkkärin tiskillä niellään kyyneliä - Tykkääjä sukupolvi töiden

karkkikaupassa - Arla Joensuu: Kesätyöksi oma kahvila

Hannen matka unelmahommiin 68

USKALLA KAATUA ETEENPÄIN | SATU | 71

Elämäntapayrittäjä myy intohimoaan - Neljä eri käyntikorttia -

Linda Liukas: Monta upeaa, pientä elämää

RAKENNA SE PILVILINNA | SATU | 89

Toiveesta tulee totta - Designputiikin laajennus: vasaroita, nauvoja ja

pankkilainaa - Matti Suur-Hamari: Onnettomuus vei jalan mutta toi unelmatyön

2 OTA TYÖ OSAKSI TASAPAINOISTA ELÄMÄÄ

INTOHIMO JA AMMATTI

SAMASSA PAKETISSA | HANNE | 109

Voiko bloggaaja elää hetkessä? - Työpäivä palasina vuorokaudessa -
Konttorilla vai kotona? - Lomalla saa tehdä töitä - Virpi Mikkonen:
Työ terveellisestä ja nautinnollisesta elämäntavasta

MITEN YHDISTÄÄ TYÖ JA PERHE | HANNE | 133

Yrittäjäperheen tytär - Vauva ja blogi syntyvät - Yöunet vai työt?
- Pauli ja Milja Savela: Pappa perheineen pyöriä ruuvaamassa

NÄIN SAAT AJAN

RIITTÄMÄÄN KAIKKEEN | SATU | 155

Tärkeintä on mitä tekee, ei missä tai milloin -
Neljän tunnin työpäivä

3 HEI, UNELMADUUNARI, PIDÄ HUOLI ITSESTÄSI!

HANKI VAHVA VERKOSTO | SATU | 175

Miia Koski: Verkostojen avulla pienikin yritys voi olla iso -
Verkostoituminen on ihmissuhdetyötä

PIDÄ YLLÄ TEKEMISEN RIEMU | SATU | 191

Jos tykkäät siitä, olet siinä hyvä - Mikä unelmatyö? Matriisi kertoo
vastauksen - Riku Uski: Tärkeintä työssä on intohimo

LEPÄÄ VÄLILLÄ | SATU | 207

Löydä oma tapasi lomailla - Treenaa aivojasi

LUOVA TYÖ VAATII
LUOVAA LUUHAILUA | HANNE | 215

Nykypäivän sirkusammattilainen - Ida Skivenes: Rahaa ruualla leikkimisestä

MYÖS UNELMATÖITÄ
VOI OLLA LIIKAA | HANNE | 229

Downshiftaamista töitä tehden - Miten ruuhkavuosista selviää hengissä? -

Miika Lipiäinen: Hyvät bisnesideat syntyvät saunassa,
ja hyvä ruisviina meijerissä

4 NÄIN UNELMATYÖLLÄ TEHDÄÄN RAHAA

BLOGGAAMINEN TYÖNÄ | HANNE | 249

Bloggaajan työpöydän top 4 - Voiko blogilla elää? -

Näin luot (taloudellisesti) menestyneen blogin -

Verkoston merkitys - Mistä bloggaajan tulot koostuvat? -

Kirjanpitoa alalla, jolla ei ole selviä sääntöjä

TYÖSTÄ ON SAATAVA PALKKAA | SATU | 283

Älä tee töitä ilmaiseksi - Jessica Hische: Kukaan ei halua olla »se halpa

vaihtoehto» - Kuinka paljon rahaa on tarpeeksi? -

Kuinka hinnoitella oma työ?

ÄLÄ JUMITA BRÄNDIÄSI
VAIN YHTEEN ASIAAN | HANNE | 305

Mari Moilanen: Yhdistelmä ruokaa ja valokuvausta -

Myy osaamistasi ja brändiäsi - Työ, joka muuttuu koko ajan -

Pitääkö itsestään antaa kaikki?

UNELMANA

OMA KIVIJALKAPUTIIKKI | SATU | 323

Kivijalkabisnes vaatii pitkää pinnaa -

Omasta putiikista haaveilevan muistilista

IHANA PÄTKÄTYÖ:

MATKA MAAILMAN YMPÄRI | SATU | 339

Kannettavan toimiston kanssa maailmalle - Vinkkejä matkatoimittajalle -

Etätöissä Tyynellämerellä

LÄHDEKIRJALLISUUS 352

LÖYDÄ OMA
UNELMATYÖSI

1

TEE SITÄ MISTÄ TYKKÄÄT

- MYÖS TYÖKSESI

ONNELLISUUS ON MENESTYMISEN
KORKEIN MUOTO.

Kymmenen vuotta sitten kävelimme puolisoni kanssa kapeaa heinikkopolkua. Taivas oli pilvetön ja horisontissa näkyi yksi Islannin suurimmista jäätiköistä. Se hohkasi ilta-auringossa kirkkaanoranssina. Tuulen henkäys heilutti nurmikkoja, ja kauempana laitumella hirnahti hevonen. Pian sen kolmekymmentä laumatoveria vastasi ja katsoi meitä kohti. Polun toisella puolella lammas karitsoineen alkoi sekin tuijottaa meitä. Sittem ne kaikki pelästyivät ja lähtivät pinkomaan karkuun karvayllyt edestakaisin heiluen.

Tunnelma oli hieno. Sitä haittasi vain voimakas pierunhaju. Onneksi ei tarvinnut epäillä vaelluskumppania, sillä tällä kertaa aromit olivat peräisin luonnonvaraisesta lämpimästä lähteestä. Maan sisuksista virtasi lämmintä vettä, jossa on pieniä määriä rikkiä. Polku kaartoi vielä kerran vasemmalle. Mutkassa haju voimistui, mutta mitä siitä, olimme perillä!

Uimapaikkaa ympäröivät isot kivenmurikat. Se oli juuri sopiva meille kahdelle. Pari metriä leveästä lähteestä nousi ihanan lämmintä vesihöyryä. Heitimme vaatteet läheisen laavakiven päälle ja astuimme luonnon ammeeseen. Meillä oli aitiopaikat islantilaisessa postikorttimaisemassa, jossa vesihöyry nuoli kirkkaanvihreitä vuorenrinteitä ja keskiyön aurinko maalasi kaiken kullankärsiseksi.

Istuin lämpimässä vedessä ja mietin kulunutta päivää. Olimme tehneet ikimuistoisen retken puolisoni kotimaassa. Yhden päivän aikana olin nähnyt mustan hiekkarannan, laavapeltuja ja merestä nousevia laavapylväitä. Olimme ihastelleet jäätikköä ja höyryäviä kuumavesilähteitä. Nyt istuimme yhdessä näistä lähteistä.

Kesäkuu oli puolessavälissä, ja koko päivänä meitä oli tullut vastaan vain muutama ihminen. Hämmästelin tätä rauhaa miehelleni. Missään ei näkynyt turisteja. Eivätkö edes paikalliset olleet ymmärtäneet Islannin hienoutta? Eihän teiden varilla ollut edes opaskylttejä!

Olin käynyt Islannissa kymmenisen kertaa ja nyt muuttanut saarelle asumaan. Minusta Islanti oli mahtava. Se tuntui eksoottiselta, turvalliselta ja aliarvostetulta matkailumaalta, jonne lensi jopa Suomesta vain noin kolmessa tunnissa.

Mieleeni alkoi hiipiä ajatus. Tästä kylpypaikasta – tästä koko maasta! – olisi kerrottava myös muille. Islannista oli tehtävä kattava matkaopas, joka kertoisi parhaat kohteet ja vinkit.

HAUSKA PROJEKTI, MUTTA SAAKO SIITÄ RAHAA?

Olen monesti omilla matkoillani käyttänyt Mondo-lehden mainioita matkaoppaita ja halusin tehdä sellaisen Islannista. Kylvystä noustuani päätin heti kirjoittaa sähköpostin Mondon julkaisijaan Image Kustannukseen. Aioin ehdottaa, että seuraava Mondon matkaopas tehtäisiin Islannista – ja mikä parasta, minä tekisin sen puolisoni kanssa.

Kun tein tämän päätöksen, en ollut minkään sortin matkailutoimittaja. Olin valmistunut pari vuotta aikaisemmin Helsingin kauppakorkeakoulusta ja tehnyt yrityksille lehdistötiedotteita ja pr-projekteja sekä freelancerina juttuja ammattilehdille. Olin myös toimittanut muutaman konsulttitalon henkilöstölehteä. Tiesin kuitenkin tuntevani Islannin ja paljon matkustaneena tiesin senkin, mikä matkakohteissa ihmisiä kiinnostaa.

Ihmisiä kiinnostavat erikoisuudet, ja Islannissa niitä riittää. Kuulin päivittäin omituisia juttuja uudesta asuinmaastani: islantilaisten sukunimikäytännöistä, kananmunanhajuisesta kuumasta vedestä ja islanninhevosten valtavista laumoista. Kuulin tarinoita myös siitä, kuinka ensimmäinen islantilainen oli tullut saarelle venepakolaisena ja perustanut kavereidensa kanssa maailman vanhimman yhä toimivan parlamentin. Kir-

joitin juttuja ylös mustakantiseen muistikirjaani ja vannoin, että näistä kertoisin vielä muillekin.

Tiesin, että kirja oli hyvä idea, mutta ennen kuin laitoin nimen kustannuspaperiin, tein hieman taustatyötä. Kysyin parilta kirjailijatuultani, voisiko kirjoilla tienata. Vastaus tuli nopeasti: eipä juuri, ellei se myy yli kymmentätuhatta. Harva kirja Suomessa myy yli 10 000 kappaletta. Kirjojen tekijän-palkkio on sopimuksesta ja kirjan hinnasta riippuen noin pari euroa myytyä kirjaa kohden. Jos matkaopas myisi ensimmäisenä vuonna 5 000 kappaletta (mikä olisi matkailuaiheiselta tietokirjalta poikkeuksellisen hyvin), rahaa tippuisi tilille 10 000 euroa. Monen kuukauden työstä se oli aivan liian vähän.

Minulla oli kuitenkin vahva tunne siitä, että kirjan teko kannattaisi jollain tapaa. Uskoin myös, että se olisi hauskaa ja minulle monella tapaa hyödyksi. Halusin kovasti kirjoittaa tuon matkaoppaan. Niinpä avasin tietokoneeni taulukkolaskentaohjelman ja kokosin sinne listan erilaisista tavoista tehdä matkakirjalla rahaa. Olin oivaltanut, että kirjan myynti olisi vasta alku. Ansaita voisi muutenkin.

Lehtijutut. Voisin kirjoittaa Islannista lehtijuttuja suomalaisiin ja englanninkielisiin lehtiin. Valokuvausta harrastava kumppanini voisi ottaa valokuvat. Myisin matkajuttuja, kirjailijahaastatteluja, muutaman kolumnin ja ehkä jopa talousuutisia. Islannissa elettiin vuoteen 2008 asti uskomatonta nousukautta ja monella oli älyttömästi rahaa. Jos saisin myytyä matkaoppaan sisältöön liittyvästä materiaalista kymmenisen lehtijuttua valokuvineen, tekisin senhetkisen palkkiotasoni mukaan noin 15 000 euroa.

Mainosmyynti. Koska Islannissa kaikilla oli tuohon aikaan paljon rahaa, voisin myydä tšekäläisille matkailualan yrityksille mainossivuja sisäkansiin ja kirjan väriliitteeseen. Ehdottaisin suomalaiselle kustantajalleni, että myisin kirjaan mainoksia hyvällä provikalla. Kymmenellä myydyllä mainoksella arvelin tekeväni noin viisituhatta euroa.

Kirjamyynti. Kerran vuodessa saisin todennäköisesti 500–2 500 euroa kirjan myynnistä kertyviä tekijänoikeuspalkkioita. Koko kirjan elinaikana ehkä noin 10 000 euroa.

Kolmekymmentätuhatta euroa viiden kuukauden työstä! Se olisi jo ihan mukiinmenevä korvaus. Ei haittaisi, vaikka osan saisi vasta muutaman vuoden kuluttua. Sekään ei haittaisi, vaikka meidän pitäisi maksaa kaikki matkustamiskulut itse (nukkuisimme teltassa, kokkaisimme Primus-keittimellä). Projekti näytti kannattavalta ja tuntui hauskalta. Päätin lähestyä kustantajaa.

Parin kuukauden päästä allekirjoitin kustannussopimuksen, ja työ alkoi kesällä 2007. Kirja ilmestyi seuraavana keväänä, ja teimme siitä uuden painoksen vuonna 2013.

Onneksi uskoin intuitiotani, onneksi tein alussa laskelmani. Islanti-kirjasta tuli suosittu. Se sai Helsingin Sanomissa ylistävän arvion, ja sitä myytiin matkaoppaaksi hyvin.

Ajoitukseni oli suoraan sanoen täydellinen. Vuonna 2010 alkoi Islannin-matkailun hurja nousu, ja siitä asti turistien määrä on kasvanut yli 20 prosentin vuositahtia.

Lehtijuttujen ja mainosmyynnin loppuessa kirjan tulovirrat jatkuvat, sillä sen ympärille alkoi syntyä kaikenlaista muuta laskutettavaa toimintaa. Itse asiassa se kantaa edelleen.

Suomalaisia matkailijoita käy Islannissa nyt enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Nykyään kirjoitan heille Islanti-blogia, teen yksityisiä opastuskeikkoja, järjestän suosittuja islanninhevosvaelluksia, kirjoitan Islantiin liittyviä kirjoja. Myin hetken jopa islantilaista designia matkamuistomyymälässämme. Olen myös yleiskommentaattori Islantiin liittyvissä asioissa. Kun uudessa kotimaassani tapahtuu jotain kiinnostavaa – tulivuori purkautuu, hallitus ajautuu kriisiin, talous romahtaa tai Islanti menestyy yllättäen EM-jalkapallokilpailuissa –, monet suomalaiset tiedotusvälineet soittavat minulle ja pyytävät joko haastattelua tai jutun tekemistä. Kuin huomaamatta minusta on tullut Islanti-asiantuntija. Tämän roolin kautta olen myös saanut viestintä- ja markkinatutkimuskeikkoja suomalaisille yrityksille, jotka tekevät bisnestä Islannissa, ja islantilaisille yrityksille, joilla on liiketoimintaa Suomessa. Pystyn hyödyntämään tuossa työssä kaikkea vuosien varrella oppimaani: tiedän mitä mediaa näissä maissa seurataan, millaisissa kaupoissa ihmiset käyvät, ketkä ovat mielipidevaikuttajia ja millaisia kuluttajat ovat. Tunnen Suomen ja Islannin kulttuurit ja ihmisten huumorintajun erityispiirteet. Hallitsen molemmat kielet ja, vaikka asun Islannissa, käyn Suomessa usein. Kirjoitin matkaoppaan yhdestä maasta, mutta pääsin sillaksi kahden väliin.

HARRASTUKSESTA TYÖ?

JEP!

BLOGGAAMISESTA ELANTO?

ONNISTUU!

HAAVEENA UNELMIEN KIVIJALKAKAUPPA?

TARTU TOIMEEN!

Haaveiletko jättäväsi palkkatyön ja alkavasi tehdä työkseksi sitä mistä pidät? Mietkö miten yhdistää intohimo ja elannon hankkiminen? Haittaako, jos yhden intohimon sijasta onkin monta kiinnostuksen kohdetta? Kaksi luovan alan yksityisyrittäjää Satu Rämö ja Hanne Valtari kertovat, miten he tekivät loikan unelmiin töihin – ja miten se voi onnistua sinultakin.

Rämön ja Valtarin kokoamat hauskat tarinat ja käytännölliset vinkit opastavat, miten suunnitella ura tai vaikkapa työpäivä niin että pääsee poimimaan rusinat työelämän pullasta. He puhuvat avoimesti unelmaduunarin arjesta, onnistumisen tunteista ja vaikeista hetkistä. Kirjaan on myös haastateltu eri alojen ihmisiä, jotka ovat uskaltaneet tehdä itselleen oman unelmatyön. *Unelmahommissa* on innostava vertaisopas kaikille niille, jotka haluavat tehdä työkseen sitä mitä rakastavat!

www.wsoy.fi

36.13

ISBN 978-951-0-41935-9